

[Erlendsson.]

farvande omkring Grønland ikke skulle være nogen muligheder, som her kunne udnyttes. Men sådan forholder det sig altså, vi har ikke disse rettigheder.

Man har sagt, og det er rigtigt, at det ville være katastrofalt i den nuværende situation, hvis vi ikke var medlemmer af EF. Totalt ville næsten 50 pct. af værdien af dansk fiskeri falde bort, hvis Danmark ikke var medlem. Det hidtidige fiskeri i havene omkring Grønland ville ikke kunne erstattes, hvad vi mister, selv om fangsterne specielt i Danmark-Strædet, altså øst for Grønland, hvor der intet fiskeri drives af den fastboende befolkning på Grønland, er meget mangelfuldt opgivet og sikkert betydelig større, end det fremgår af de officielle statistikker. Det er oplyst over for mig fra fiskeriministeriet, at man har opgjort de samlede fangster af rødfisk f. eks. i 1975 i Danmark-Strædet i den danske zone til 25.329 t, men de ligger antagelig betydelig højere, hvilket jeg også fik indtryk af, da jeg i sommer besøgte Island og fik meddelelse om, at den islandske fiskeriinspektion havde observeret 50-60 store russiske fangstskibe uden for den islandske zone i Danmark-Strædet.

Vore bestræbelser må altså først og fremmest gå ud på at fastholde vor position i Nordøen og med næb og kløer forsvare vores historiske rettigheder især over for Storbritannien, netop det, som regeringen med rette kan bebrejdes at den ikke har gjort ved at give efter for oprettelsen af sperlingkassen. Det var en skammelig svaghed, der, som jeg har påvist, kan få de alleralvorligste følger for dansk fiskerierhverv i fremtiden. Det er glædeligt i al bedrøveligheden at konstatere, at fiskeriministerens har indset industrifiskeriets betydning for dansk erhvervsfiskeri, og at han tager afstand fra den hetz, der både fra dansk og udenlandsk side har været ført mod erhvervet. Økonomisk har industrifiskeriet efter de sidste tal fra Statistisk Årbog 1976 udgjort næsten halvdelen af fangstværdien. Økologisk er industrifiskeriet på overbevisende måde blevet forklaret og forsvaret ved den nye danske data-model for Nordsøfiskeriet, der sandsynliggør, at fiskeriet, der fordobledes fra 1960 til 1968 og siden er forblevet på samme højde, kan fordobles endnu en gang ved, at der fiskes lige hårdt på alle arter, men med forskelligt mindstemål, og vel at mærke ved at bibeholde industrifiskeriet som en vigtig del af denne model.

Disse optimistiske udsigter for Nordsøfiskeriet, som desværre kun synes at være trængt igennem hos et fåtal af biologer og politikere, hviler på den kendsgerning, som hidtil synes at være overset, at fiskene har to fjender, for det første fiskerne, for det andet andre fisk. Hvis de store rovfisk fiskes passende hårdt, stiger biomassen af alle arter. Danske fiskere behøver altså ikke at skamme sig over, at de driver et professionelt og effektivt fiskeri.

Skulle det gå så galt, at dansk fiskeri ikke kan drives i samme omfang som før på det åbne hav, vil jeg gerne pege på en mulighed, der ligger særlig godt for det danske ørige med dets mange fjorde og sunde med beskyttede lokaliteter og god gennemstrømning af frisk vand, hvor der vil være mulighed for at opbygge fiskefarme for saltvandsfisk. På ferskvandsfiskeriområdet er Danmark jo førende med opdræt af ørreder, hvoraf eksporten går op til meget store millionbeløb om året. Vi deltager også i udsætning af lakseyngel i de svenske elve. Der er i de senere år gjort meget værdifulde erfaringer i Japan, som har et stort, udækket proteinbehov. Det animalske proteinforbrug pr. japaner er så lavt som 18 g, og heraf udgør det, som dækkes af fiskeprotein, langt den største del.

Jeg vil standse her, men tilføje, at hvis man i Danmark vil begynde at opbygge fiskefarme, bør man drage nytte af de japanske erfaringer; dér er mange både gode og dårlige erfaringer, man kan lære af.

Kofoed (V):

Denne forespørgselsdebat kan indeholde mange perspektiver, for når der tales om beskæftigelsen inden for fiskerierhvervet, kan det jo opfattes som noget ensidigt, at det kun er beskæftigelsen i land, man tænker på, altså den, der angår den forarbejdende sektor inden for fiskeproduktionen. Men jeg tror nok, det vil være rigtigst at anskue hele problemet her ud fra et nationalt synspunkt, ud fra, hvad fiskerierhvervet betyder for det danske samfund i den europæiske sammenhæng. I denne sammenhæng skal jeg sige, at dansk fiskeri er det største inden for EF i fangstmængde, idet vi fanger mere end 30 pct. af den samlede mængde inden for de ni EF-lande. Det hænger naturligvis sammen med vores store industrifiskeri, som i tons udgør en stor og anselig mængde. På konsumfiskeriets område ligger England imidlertid i spidsen. Som økonomisk